

PROGRAMOZÁS Programozási minták

Horváth Győző

Programozási minták

- 1. Összegzés
- 2. Megszámolás
- Maximumkiválasztás
  - a. Minimumkiválasztás
- 4. Feltételes maximumkeresés
- 5. Keresés nem fix h van, hol
- 6. Eldöntés nem fix h van, nem erdekel hol
  - a. Mind eldöntés mind van, nem erdekel hol
- 7. Kiválasztás fix van, hol
- 8. Másolás
- 9. Kiválogatás

Összegzés sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy f:[e..u] $\rightarrow$ H függvény. A H halmaz elemein értelmezett az összeadás művelet. Határozzuk meg az f függvény [e..u] intervallumon felvett értékeinek az összegét, azaz a $\sum_{i=e}^{u} f(i)$ kifejezés értékét! (e>u esetén ennek az értéke definíció szerint a nulla elem)

Specifikáció

Be: e∈Z, u∈Z

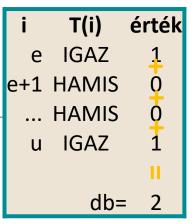
Ki: s∈H

Ef: -

Uf: s=SZUMMA(i=e..u, f(i))

```
s:=0
    i=e..u
    s:=s+f(i)
Változó
    i:Egész
```

Megszámolás sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg, hogy az [e..u] intervallumon a T feltétel hányszor veszi fel az igaz értéket!

Specifikáció

Be: e∈Z, u∈Z

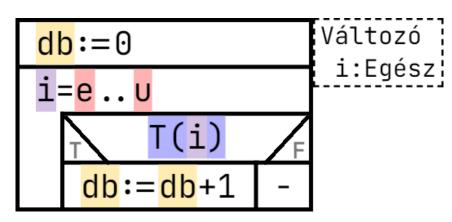
Ki: db∈N

Ef: -

Uf: db=SZUMMA(i=e..u, 1, T(i))

Rövidítve:

Uf: db=DARAB(i=e..u, T(i))

Maximumkiválasztás sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy f:[e..u]→H függvény. A H halmaz elemein értelmezett egy teljes rendezési reláció. Határozzuk meg, hogy az f függvény hol veszi fel az [e..u] nem üres intervallumon a legnagyobb értéket, és mondjuk meg, mekkora ez a maximális érték!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: maxind∈Z, maxért∈H
Ef: e<=u
Uf: maxind∈[e..u] és
∀i∈[e..u]:(f(maxind)>=f(i)) é
maxért=f(maxind)
```

Algoritmus

```
maxért:=f(e); maxind:=e
i=e+1..u

f(i)>maxért

maxért:=f(i)

maxind:=i
```

Rövidítve:

```
Uf: (maxind, maxért) = MAX(i = e...u, f(i))
```

Minimumkiválasztás sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy f:[e..u]→H függvény. A H halmaz elemein értelmezett egy teljes rendezési reláció. Határozzuk meg, hogy az f függvény hol veszi fel az [e..u] nem üres intervallumon a legkisebb értéket, és mondjuk meg, mekkora ez a minimális érték!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: minind∈Z, minért∈H
Ef: e<=u
Uf: minind∈[e..u] és
∀i∈[e..u]:(f(minind)<=f(i)) és
minért=f(minind)</pre>
```

Algoritmus

Rövidítve:

```
Uf: (minind, minért) = MIN(i = e..u, f(i))
```

Feltételes maximumkeresés sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma, egy f:[e..u]→H függvény és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. A H halmaz elemein értelmezett egy teljes rendezési reláció. Határozzuk meg, hogy az [e..u] intervallum T feltételt kielégítő elemei közül az f függvény hol veszi fel a legnagyobb értéket, és mondjuk meg, Wáltozó mekkora ez az érték!

```
Specifikáció és algoritmus:
```

```
Be: e∈Z, u∈Z
```

Ki: van∈L, maxind∈Z, maxért∈H

Ef: -

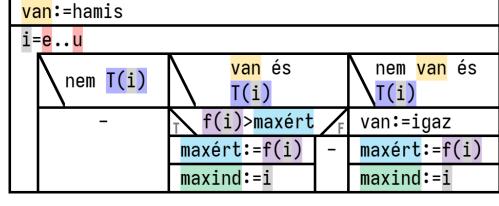
Uf:
$$van = \exists i \in [e..u]:(T(i))$$
 és $van \rightarrow (maxind \in [e..u])$ és

maxinac[c..u] cs
maxért=f(maxind) és T(maxind) és
∀i∈[e..u]:(T(i) -> maxért>=f(i)))

Rövidítve:

Uf: (van, maxind, maxért) = FELTMAX(i = e..u, f(i), T(i))

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg az [e..u] intervallumban balról az első olyan számot, ha van, amely kielégíti a T feltételt!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: van∈L, ind∈Z
Ef: -
Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i)) és
    van->(ind∈[e..u] és T(ind) és
    ∀i∈[e..ind-1]:(nem T(i)))
```

Rövidítve:

```
Uf: (van,ind)=KERES(i=e..u,T(i))
```

```
i:=e
i ≤ u és nem T(i)
i:=i+1
van:=i ≤ u

r van
ind:=i -
```

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg az [e..u] intervallumban balról az első olyan számot, ha van, amely kielégíti a T feltételt!

Specifikáció

Uf: (van,ind)=KERES(i=e..u,T(i))

```
ind:=e
ind ≤ u és nem T(ind)
ind:=ind+1
van:=ind ≤ u
```

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg az [e..u] intervallumban balról az első olyan számot, ha van, amely kielégíti a T feltételt!

Specifikáció

```
van:=hamis; ind:=e
nem van és ind ≤ u

T(ind)
van:=igaz ind:=ind+1
```

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg az [e..u] intervallumban balról az első olyan számot, ha van, amely kielégíti a T feltételt!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: van∈L, ind∈Z
Ef: -
Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i)) és
     van->(ind∈[e..u] és T(ind) és
     ∀i∈[e..ind-1]:(nem T(i)))
```

Algoritmus

```
van:=hamis; i:=e
nem van és i≤u
van:=T(i)
ind:=i
i:=i+1
```

Rövidítve:

```
Uf: (van,ind)=KERES(i=e..u,T(i))
```

Eldöntés sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg, hogy van-e az [e..u] intervallumnak olyan eleme, amely kielégíti a T feltételt!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: van∈L
Ef: -
Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i))
Rövidítve:
Uf: van=VAN(i=e..u,T(i))
```

```
i:=e
i ≤ u és nem T(i)
i:=i+1
van:=i ≤ u
Változó
i:Egész
ván:=i ≤ u
```

Eldöntés sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg, hogy van-e az [e..u] intervallumnak olyan eleme, amely kielégíti a T feltételt!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: van∈L
Ef: -
Uf: van=∃i∈[e..u]:(T(i))
Rövidítve:
Uf: van=VAN(i=e..u,T(i))
```

```
van:=hamis; i:=e

nem van és i ≤ U

T(i)

van:=igaz i:=i+1
```

Mind eldöntés (vagy optimista eldöntés) sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy T:[e..u]→Logikai feltétel. Határozzuk meg, hogy az [e..u] intervallumnak mindegyik eleme olyan-e, amely kielégíti a T feltételt!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: mind∈L
Ef: -
Uf: mind=∀i∈[e..u]:(T(i))
Rövidítve:
Uf: mind=MIND(i=e..u,T(i))
```

```
i:=e

i ≤ u és T(i)

i:=i+1

mind:=i>u
```

Kiválasztás sablon

Feladat

Adott egy e egész szám és egy e-től jobbra értelmezett T:Egész—Logikai feltétel. Határozzuk meg az e-től jobbra eső első olyan számot, amely kielégíti a T feltételt, ha tudjuk, hogy ilyen szám biztosan van!

Specifikáció

```
Be: e∈Z
Ki: ind∈Z
Ef: ∃i∈[e..∞]:(T(i))
Uf: ind>=e és T(ind) és
∀i∈[e..ind-1]:(nem T(i))
Rövidítve:
Uf: ind=KIVÁLASZT(i>=e,T(i))
```

```
i:=e

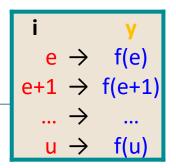
nem T(i)

i:=i+1

ind:=i
```

```
ind:=e
nem T(ind)
ind:=ind+1
```

Másolás sablon

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma és egy f:[e..u]→H függvény. Rendeljük az [e..u] intervallum minden értékéhez az f függvény hozzá tartozó értékét!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: y∈H[1..u-e+1]
Ef: -
Uf: ∀i∈[e..u]:(y[i-e+1]=f(i))
Rövidítve:
Uf: y=MÁSOL(i=e..u, f(i))
```

Kiválogatás sablon

```
i T(i) f(i)
e \rightarrow HAMIS
e+1 \rightarrow IGAZ \rightarrow 1 f(e+1)
e+2 \rightarrow IGAZ \rightarrow 2 f(e+2)
u \rightarrow HAMIS
```

Feladat

Adott az egész számok egy [e..u] intervalluma, egy ezen értelmezett T:[e..u]→Logikai feltétel és egy f:[e..u]→H függvény. Határozzuk meg az f függvény az [e..u] intervallum azon értékeinél felvett értékeit, amelyekre a T feltétel teljesül!

Specifikáció

```
Be: e∈Z, u∈Z
Ki: db∈N, y∈H[1..db]
Ef: -
Uf: db=DARAB(i=e..u,T(i)) és
∀i∈[1..db]:(
∃j∈[e..u]:T(j) és y[i]=f(j))
és y⊆(f(e),f(e+1),...,f(u))
Rövidítve:
```

Uf: (db,y)=KIVÁLOGAT(i=e..u,T(i),f(i))

```
db:=0
i=e..u

T(i)
    db:=db+1
    y[db]:=f(i)
```

